

ØSTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 27. juni 2022

Sag BS- [Nummer]
(4. afdeling)

Passager A
(advokat Mikkel Holm Nielsen)

mod

Bus Forsikring
(advokat F Ravn)

Københavns Byret har den 10. marts 2021 afsagt dom i 1. instans (sag BS-[Nummer]).

Landsdommerne Beth von Tabouillot, Ane Røddik Christensen og Louise Lindekilde Engberg (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Påstande

Appellanten, Passager A , har nedlagt påstand om, at indstævnte tilpligtes at anerkende at være erstatningsansvarlig for den faldulykke, som Passager A var udsat for i busrute [redacted] (bus [redacted]) den 20. januar 2016, og at sagen hjemvises til Københavns Byret til fortsat behandling af udestående spørgsmål om årsagssammenhæng mv.

Indstævnte, Bus Forsikring
, har påstået dommen stadfæstet.

Supplerende sagsfremstilling

Af en håndskreven seddel dateret den 20. januar 2016 fremgår følgende:

"Hej G !

Chauffør B her (). Bus vagt

I dag kl. ca. 18.00 kom der en kunde ind i bussen og da jeg satte igang faldt hun op af trappen ved midterdøren.

Jeg spurgte straks om hun var OK og om jeg skulle ringe efter en ambulance. Det ville hun ikke. Da vi kom til bad hun om mit navn og nummer hvis nu der skulle ske noget. Det fik hun og det er derfor jeg skriver dette.

Ved ikke om det var min igangsætning der var årsagen eller hun faldt af sig selv. Håber ikke der skete hende noget. Ingen vidner

Mvh

Chauffør B

P.S. kommer fra ferie ca. 15/2-16."

Forklaringer

Passager A og Chauffør B har afgivet supplerende forklaring.

Passager A har forklaret blandt andet, at hendes daværende arbejdsgiver rettelig hedder . På uheldstidspunktet var hun på vej til . Hun skulle skifte bus på . Hun løb hen til bus nr. . Chaufføren åbnede døren og lukkede hende ind. Da bussen satte i gang, følte hun en kraft som ved et meget kraftigt skub i ryggen, da hun var halvvejs fra indgangen til trappen midt i bussen. Hendes fremdrift stoppede, da hendes fødder ramte trappen. Hun var på vej hen til de forreste sæder efter trappen. Hun oplevede det, som om hun blev slynget ned gennem bussen. Hun havde ingen chance for at tage fra i faldet. Hun landede på sine knæ og fik et smæld i ryggen. Der var én, der samlede hende op. Hun følte sig helt slap og kunne ikke mærke sine ben, men dette sagde hun nok ikke højt. Hun blev placeret på et sæde. Hun havde det dårligt, og derfor bad hun om chaufførens oplysninger. En dame i bussen opfordrede hende til at anmelde episoden til forsikringsselskabet.

Hun var vant til at køre i bus. Normalt kan man korrigere for bussens igangsætning med et par skridt, men denne gang var det så voldsomt, at det ikke var muligt. Hun var meget aktiv forud for ulykkestidspunktet og havde en god koordinationsevne.

På skadestuen berettede hun om kvalme og svimmelhed til en sygeplejerske og til lægen, men det blev desværre ikke ført til journal. Hun er aktuelt i praktik som tegner på en arkitektstue, og det er hun glad for. Hun begyndte med 2x2 timer om ugen, men nu er hun optrappet til to formiddage om ugen. Efter arbejde er hun meget træt. Hun kan stadig hverken dyrke zumba eller line dance,

men hun går til vandgymnastik som en del af sin ressourceplan. Hun har fået synstræning, men øjnene driller stadig. Endvidere går hun til kropsbehandling ca. en gang om måneden. Det går meget langsomt fremad. Hun er fortsat tilknyttet Specialcenter Roskilde, hvor hun kommer efter behov. Hun bliver hurtigt udtrættet, men hun håber på at blive selvforsørgende igen.

Hun gik til lægen i foråret 2017, fordi hun havde det generelt dårligt. Hun havde ingen mistanke om problemer med underlivet. Hun var for syg til selv at anmelde sagen til forsikringsselskabet. Hver gang hun eller hendes mor rykkede forsikringsselskabet, fik de et henholdende svar.

Chauffør B har forklaret blandt andet, at han har skrevet den håndskrevne seddel dateret den 20. januar 2016 umiddelbart efter, at han kom til garagen den pågældende dag. Han tog på ferie dagen efter. Han mener, at han skrev på et blankt ark, fordi der ikke var flere fortrykte blanketter i dueslaget. Han mener, at de brugte fortrykte anmeldelsesblanketter på daværende tidspunkt. Han mindes ikke at have udfyldt andre skadesanmeldelser i anledning af faldulykker i bussen. Hans anmeldelse blev skrevet om på skadesanmeldelsesblanketten til Protector, som han underskrev den 19. juni 2018. Han arbejder fortsat på fuld tid som buschauffør. Han husker ikke mere om uheldet, end hvad han forklarede for byretten.

Når der er steget passagerer ind i bussen, venter han ikke på, at de har sat sig, før han sætter bussen i gang, medmindre der er tale om gangbesværede personer. Han orienterer sig i spejlene, før han trækker ud fra stoppestedet. Han husker det som en helt normal igangsætning. Han husker ikke at have sagt, at han aldrig havde oplevet noget lignende, men det kunne i givet fald referere til, at han meget sjældent oplever, at folk falder i bussen. Han husker ikke, om han talte med andre personer ved [REDACTED]. Det er normal procedure at opgive sit navn og/eller chaufførnummer på forespørgsel. Det er rigtigt, at han lagde den håndskrevne anmeldelse til sin leder, som var E eller F, og at vidnets leder derefter lagde den videre til sin leder, som var G.

Anbringender

Parterne har i det væsentlige gentaget deres anbringender for byretten.

Passager A har yderligere anført, at hendes ret til retfærdig rettergang i medfør af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6 er krænket, da hun har været afskåret fra at indhente relevante beviser under sagen.

Bus Forsikring, har heroverfor anført, at **Passager A** s forskellige bevisbegæring, der

alle er afvist af by- og landsretten, er uden betydning for hendes ret til retfærdig rettergang.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter færdselslovens § 101, stk. 1, påhviler der den, der er ansvarlig for et motordrevet køretøj, et objektivt ansvar for skader forvoldt af køretøjet ved færdselsuheld. Efter forarbejderne til bestemmelsen omfatter dette skader forvoldt ved påkørsel, sammenstød, væltning eller andre lignende kørselsuheld.

Som anført i Højesterets dom refereret i UfR 2011.760 følger det heraf, at der skal foreligge et forhold, som må karakteriseres som kørselsmæssigt usædvanligt, for at der kan være tale om et færdselsuheld i bestemmelsens forstand.

Bevisbyrden for, at der den 20. januar 2016 indtraf et færdselsuheld omfattet af færdselslovens § 101, stk. 1, påhviler **Passager A**.

Efter bevisførelsen for landsretten tiltrædes det, at **Passager A** ikke har godtgjort, at der forelå noget kørselsmæssigt usædvanligt ved bussens igangsætning således, at hendes fald i bussen kan anses som forvoldt ved et færdselsuheld omfattet af færdselslovens § 101, stk. 1, ligesom hun heller ikke har godtgjort, at **Chauffør B** ved sin kørsel har handlet ansvarspådragende i øvrigt, jf. herved færdselsloven § 102.

Herefter, og da det for landsretten anførte ikke kan føre til et andet resultat, herunder henset til, at **Passager A** ikke har foretaget sig noget i anledning af sit krav i perioden fra den 2. februar 2016 til den 12. februar 2018, stadfæstes byrettens dom.

Efter sagens udfald skal **Passager A** i sagsomkostninger for landsretten betale 61.404,56 kr. til **Bus Forsikring**. 60.000 kr. af beløbet er til dækning af udgifter til advokatbistand inkl. moms, og den resterende del af beløbet er til dækning af udgifter til vidneførsel. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet til dækning af advokatudgifter taget hensyn til sagens omfang, karakter og forløb, herunder at ankesagen alene har vedrørt spørgsmålet om ansvarsgrundlag, der for byretten var udskilt til særskilt behandling. Vedrørende udgifter til vidneførsel må det efter de foreliggende oplysninger lægges til grund, at **Bus Forsikring** har afholdt fornødne udgifter hertil på 1.404,56 kr.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal **Passager A** inden 14 dage
betale 61.404,56 kr. til **Bus Forsikring**
 . Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.

Publiceret til portalen d. 27-06-2022 kl. 10:00

Modtagere: Appellant Passenger A , Indstævnte Bus Forsikring